

Paris

12 maj, 2014

Text och foto: Sanna Rosell

Många spaltmetrar har skrivits om den eviga staden och tusentals turister intygar stadens tidlöshet varje år. Paris välkomnar alla, oavsett om man reser dit för jazziga toner på Montmartres kulle, frasiga crossianter på café eller blomstrande näckrosor i konstnärens trädgård.

Bokhandlare med sina tummade böcker och baskerprydda konstnärer längs den slingrande Seine. Pampiga Louvren med lika slingrande milslånga köer av turister utanför. Rutiga dukar med en flaska rött och urdruckna vinglas bredvid. Och förstås, Eiffeltornets välkända gestalt som kaxigt sticker upp över takåsarna. Bilderna av Paris har blivit klassiska via filmer, böcker, reseguider och våra vänners beskrivningar.

Med dessa föreställningar i bakhuvudet, reser jag till Paris första gången med känslan av att redan ha varit där. Men fem dagar senare åker jag hem med längtan att redan vilja åka tillbaka.

Från vår lilla hyrda lägenhet vid le Butte, "kullen" som Montmartre kallas i folkmun, har vi utsikt över kullerstengatorna nedanför. Tre våningar upp sitter jag och iakttar livet som pågår därnere: grannen köper en pinfärsk baguette från bageriet på hörnet och gnager av hörnet på brödbiten redan innan han hunnit genom porten igen. Frukständer rullas ut för dagen och drivor av äpplen och apelsiner skapar sina egna "les Buttes". Från caféerna på gatan morrar espressomaskinerna igång och kickar igång arbetarnas

vardagsmorgon med nattsvarta kickar av koffein. De franska konversationerna med sina charmigt rullande R försöker överrösta varandra, hälsningar kastas till höger och vänster mellan caféborden. Paris vaknar till liv och det är vackert att se på.

Vi dyker in i en av de klassiska Parisbilderna och strosar längs Seine, som kantas av spirande grönska här och där. Våren har nästan hittat hit, men fortfarande är det baskern långt ner över öronen som gäller. Vad känns väl mer franskt än en långlunch med tre rätter och vin? Galleri 88, vid flodens östra strand, mixar vilt och vågat fransk och marockansk mat och serverar kryddiga dagens rätter för 10 euro. Där njuter vi av både en, två och tre rätter samtidigt som vi lusläser bordets inristade klotter. "Hugo hjärta Simone" har visst varit här innan oss och förevigat ögonblicket.

Att promenera omkring, gå vilse och hitta rätt igen är en del av att bekanta sig med en ny stad. Vi går och går, med magkänslan som kompass och näsan som vägvisare. Det leder oss till öarna i Seine, Ile de la Cité och Ile de St Louis. På den förstnämnda kryllar det av turister som trängs för att se Notre Dame, medan den andra är lugnet själv. Här finns fina, gamla hus att titta på och gudomlig glass på Berthillon. Kaffe med whisky eller kola med ingefära? En strut med två kulor som får smaklökarna att slå kullerbyttor.

Turligt nog går vi på museet d'Orsay när det är den årliga Nuit de Musées. Alla museum i Paris öppnar upp nattetid denna kväll får besökare ta del av shower, guideade turer och livemusik. Konsten får liv när dansarna svischar fram på marmorgolvet, och här skrattas det snarare än hysch-hyschas. Den gamla tågstationen som museet ryms i är häftig att vara i, speciellt den gigantiska klockan som tycks blicka ner på oss och det nattliga jippet.

De blommande näckrosorna snuvade den försenade våren oss tyvärr på. I Monets trädgård, en dryg timmes tågresa från centrala Paris mot Vernon, blommar de vanligtvis

från maj. Den kända bron över dammen från Monets tavla målades här, och vi som läste om tecknade Linnea i målarens trädgård (av Christina Björk) känner igen sig här. Många turistbussar vallfärdar hit, och därför är det en skön paus att strosa runt i den lilla byn Giverny. Vi tar en kaffe på det pittoreska torget och kan nästan känna hur Monets pensel fångar oss i impressionistisk målning. Solen skiner och vi vänder våra vinterbleka nästippar mot värmen.

Men när regnet står som spön i backen och den förväntade majvärmen uteblir, är det inte helt fel att krypa ner under duntäcket i lägenheten och korka upp en flaska vin. En baguette från bageriet på hörnet och en ost som luktar pyton men smakar himmelskt gör kvällen fulländad. Paris har fångat mig, och jag ställer mig till skaran av Paris beundrare och bidrar med dessa rader till de många spaltmetrarna om stadens evighet.

Adresser att lägga på minnet:

- Galleri 88, 88 Quai de l'Hôtel de Ville, Paris. Brunch, lunch, middag mellan 10 och 30 euro. Mycket vegetariskt på a la carte-menyn, men testa gärna dagens rätt som är ett prisvärt alternativ med tre rätter.
- Berthillon, ligger längs huvudgatan på ön Ile de Saint Louis. Dyrt men väl värt att prova de udda smakkombinationerna.
- Monets trädgård, ligger i Giverny, ca en timmes tågresa mot Vernon från stationen St Lazare (Paris). Öppet mellan april och oktober.